

maade vel; men hvad jeg ønskede oplyst af den højtærede Minister, var kun, hvorledes han var kommet til denne fuldstændig ubegribelige Pris. Den højtærede Minister, som jo ganske vist ikke selv er sagkyndig, men som plejer at lade sig vel underrette om den Slags Ting, kan ikke være uvidende om, at denne $\frac{1}{6}$ Mils Bane over et aldeles fladt Terrain kun frembyder en eneste Vanskelighed, nemlig Broovergangen over Ribe Å, og hvis den højtærede Minister ikke skulde kunne huske det, skal jeg erindre om, at det, som skete den Gang, var, at der fra de projekterende Ingeniørers Side udtaltes Frygt for, at Overgangen over Ribe Åadal vilde blive ganske overordentlig vanskelig, at der til den vilde medgaa et aldeles ubyre Quantum Jord, fordi man mente, at det bløde Jordunderlag vilde sætte sig, og at Broovergangen over selve Ribe Å vilde blive lige saa enorm bekoftelig, fordi Fundamenteringen af den vilde være meget vanskelig og meget bekoftelig. Saa det Grundlag blev der lavet et Projekt, som gav denne enorme Pris af omtrent 800,000 Kr., og paa det Grundlag blev det overdraget et Par tykke Banker at bygge Banen med nuværende Geheimeetsraad Dietgen som Mellemand. Men at Banen ikke kom til at koste denne Pris, ved den højtærede Minister formodentlig ganske vel, og at der blev tjent 300,000 paa dette Baneanlæg, ved den højtærede Minister maaske, og derfor er det berettiget — forekommer det mig — at spørge om, hvorledes den højtærede Minister kom til at fastsætte denne Pris den Gang, saaledes at den skulde udbetales den Gang, da det dog kunde forudses, at Staten en Gang maatte og vilde overtage dette Jærnbaneanlæg. Den højtærede Minister fastsatte ved samme Lejlighed en aarlig Afgift af dette Jærnbaneanlæg af 40,000 Kr., altsaa 5 Procent af den kalkulerede Anlægsfum. Nu, da den højtærede Minister ser tilbage paa en Del Jærnbaneanreter af en anden Bestaafenhed, vil den højtærede Minister maaske indrømme, at det var en aldeles urimelig Betaling at tilbyde. Nu, da den højtærede Minister ser tilbage paa, at han selv giver f. Eks. 19,000 Kr. i Forpagtningsafgift aarlig for Viborg—Nalestrupbanen, vil den højtærede Minister maaske indrømme mig, at 40,000 Kr. for $\frac{1}{6}$ Mils Bane fra Ribe til Bøved, er en aldeles unaturlig Afgift. Jeg mener derfor, at der var Grund nok for mig til at spørge om Sammenhængen med dette Tal, som her er kommen frem, og som ikke har været til Behandling før, idet jeg ved, ganske vist have de 40,000 Kr. til Forpagtningsaf-

giften aarlig staaet paa Finansloven; men nu kommer Summen 822,000 Kr. frem, der ved at Ministeren har fundet det rigtigt at købe denne Bane.

Om Jærnbane- og Postbudgettet skal jeg efter den højtærede Ministers Udtalelse have erklæret, at de ere overdrevene. Det er dog absolut kun om Jærnbanebudgettet, at jeg har erklæret, at det var overdrevent. Om Postbudgettet har jeg kun sagt, at det vilde være ønskeligt og efter min Mening ganske naturligt, om Postvæsenet, som for øvrigt er udmærket indrettet, gav en betydelig højere Indtægt. Dertil svarede den højtærede Minister kun, at disse Budgetter ere omhyggelig udarbejdede. Ja, det er jo ganske vist; men det modbeviser intet. Jeg skal tillade mig at tage Finanslovens § 6, som indeholder Statsbanernes Budget, for, og jeg finder der en hel Mængde meget store, efter min Mening meget overdrevene Udgifter. Jeg skal indlede dette med at sige, at Statsbanedriftens Personale er blevet i betydelig Grad forøget efter Sammenfæltningen af de jydsk-sjønne og de sjællandske Baner, hvorfor der allerede heri kan ligge en Forklaring af den overmaade store Bekostning ved Driften. Til Oplysning herom skal jeg henvise til Betænkningen over Forslaget om Statsbanedriftens Ordning, der blev vedtaget i 1890—91, hvor Udvalgets Flertal i Folketinget udtalte, at Meningen med Sammenfæltningen efter det oprindelige Lovforslags egen Motivering havde været den, at Sjællandsbestyrelsen maatte kunne iværksætte Driften af Banerne billigere og derved bringe en væsentlig større Indtægt ud af Driften end de særlige Bestyrelser, og at Sjællandsbestyrelsen bedre vilde kunne benytte det tilstedeværende Personel og Materiel, hvorved Antallet af Funktionærer og Embedsmænd noget vilde kunne indskrænktes. Udvalget pegede da paa, hvorledes dette ikke har staaet til, hvorledes Sammenfæltningen tværtimod har forvoldt en ganske overordentlig Forøgelse af Personellet og Fordyrelse af Statsbanernes Udgift, og endelig hvorledes Driftsresultatet for Statsbanerne derved er sunket ned til at blive et rent Minimum, mod hvad det var før Sammenfæltningen. Til Oplysning herom opstiller Udvalget et Par Stalaaer, hvoraf dette fremgaar med stor Tydelighed: Medens det gennemsnitlige Driftsoverskud af de sjællandske Baner i Driftsaarene 1868—79 var ca. 51,000 Kr. pr. Mil var det i Aarene 1880—86 ca. 43,000 pr. Mil, altsaa ved at gaa til Statsbanedrift var Overskudet af de sjællandske Baner sunket fra ca. 51,000 Kr. til ca. 43,000 Kr. Samtidig var Gennemsnitsoverskuddet af samtlige Statsbaner